

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik

w sprawie o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 3 grudnia 2010 r.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 29 sierpnia 2012 r.,
zażalenia skazanego S. G.
na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 10 maja 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia do rozpoznania wniosku skazanego o wznowienie postępowania w wymienionej wyżej sprawie. Przyczyną odmowy było niespełnienie warunku formalnego określonego w art. 545 § 2 k.p.k., gdyż wniosek nie został sporządzony przez adwokata albo radcę prawnego.

W zażaleniu S. G. nie kwestionował tego, że wyznaczony z urzędu adwokat nie sporządził wniosku i oświadczył, iż nie stwierdził podstaw do jego złożenia. Wskazał natomiast na okoliczności, które w jego przekonaniu świadczyły o nieprawidłowym przebiegu postępowania karnego w przedmiotowej sprawie. Wyraził pogląd, że stanowisko obrońcy co do braku podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, było nietrafne.

Zażalenie obrońcy nie mogło być uwzględnione. Przewodniczący Wydziału Karnego Sadu Apelacyjnego nie mógł przyjąć do rozpoznania wniosku sporządzonego przez samego skazanego. Wiązał go bowiem przepis art. 545 § 1

k.p.k. nakazujący odpowiednie stosowanie art. 530 § 2 k.p.k. w postępowaniu wznowieniowym. Ten ostatni przepis stosowany odpowiednio, obliguje do odmowy przyjęcia wniosku między innymi wtedy, gdy nie odpowiada on wymaganiom formalnym. W tym wypadku wymogiem tym było właśnie sporządzenie wniosku przez podmiot wymieniony w art. 545 § 2 k.p.k. Nie został on spełniony, mimo wezwania skazanego do usunięcia braku. Odmowa przyjęcia wniosku była więc zasadna, a wywód skazanego zamieszczony w zażaleniu uznać należało w tej sytuacji za bezprzedmiotowy.